

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕШЛАННЯ В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: в Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зол., Німеччині 750 мар.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 750 зол., Австрії 750 зол.,
Югославії 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-25.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ТУТКИ (звійки)

Normitan

з найшляхотнішого сирівця

Перед ліcitaцією майна Народного Дому.

Як ми вже повідомляли, в понеділок 11. гру-
дня ц. р. відбудеться в канцелярії львівського
євотаря Жигмонта Гроблевського (Рутовського 3.)
ліcitaція частини майна Народного Дому, а са-
ме села Білка і Костенів у перемишлянському
повіті (недвижимості під ч. 233 і 216 гіпотеч-
них книг села Білка при окружнім суді в Бере-
жанах за суму 749.390 зол. і недвижимість під ч.
217 гіпотечних книг села Костенів при окр. суді
в Бережанах за суму 35.040 зол.). Якщо того дня
не буде покупців, то буде визначена друга ліcita-
ція, на якій обі ті недвижимості будуть продані
за суму, яку московфільська комісарська управа
Нар. Дому повинила в „Земському Кредитовому
Товаристві“.

Цей банк виставляє на ліcitaцію частину
майна Нар. Дому, бо комісар Мих. Бачинський
не здохує заплатити хочби одної рати на ра-
хунок затягнутого ним гіпотечного дову, хоч від
затягнення того дову минуло кілька літ. А того
дову є понад 30 тисяч амер. доларів.

На майно тих двох сіл складається: а) 208 га
70 арів 39 м² орного поля, б) 65 га 92 арів 20 м²
дук, в) 13 га 58 арів 46 м² пасовиськ, г) 85 арів
46 м² городів, і) 1 га 84 арів 36 м² неужитків і
густів підбудовляних, д) 292 га 83 арів 17 м²
ліса, е) двірські забудовання, два водні млини і
гораздья. У своєму повідомленні про маейковий

стан Нар. Дому в дні 1. X. 1928 р., яке ком. Ба-
чинський зложив на довірочних зборах членів
Нар. Дому 15. XI. 1928 р., подав він загальну
вартість майна Нар. Дому в Білці і Костені на
суму 2 і пів мільона золотих в золоті.

Та згадана ліcitaція не вичерпує справи.
Це тільки початок. Адже загально відомо, що в
інші об'єкти Нар. Дому обтяжені різними гіпо-
течними довами, яких ком. Бачинський не спла-
чує, тому можна сподіватися, що банки, які да-
ли для Нар. Дому позички, будуть стягати також
свої претенсії шляхом ліcitaції майна Нар. Дому.
Між недвижимостями, загрозеними ліcitaцією,
є також головний будинок Народного Дому при
вул. Рутовського ч. 22. і дім бурж. Н. Д. при вул.
Курковій ч. 14.

Ось до чого докотилась та всенародня уста-
нова, опинившись в руках дрібної московфіль-
ської групи під кермою ком. Бачинського! А на
згаданих вище довірочних зборах членів Н. Д.
той ком. Бачинський спробував собі тих членів
нічим іншим, тільки ординерними вигуками та
всімакими підземними інсинуаціями на адресу
українців, ну — і заповіді „притести майно Н.
Д. в найкоротшому часі до порядку“ та „вбрав-
ши собі програму санації матеріального стану
Н. Д., повести працю в тому напрямі“. Гарна
праця і ще краща санація!

„Новий Час“ напередодні редакційних змін.

Довідаємося, що видавець „Нового Часу“ п.
І. Тиктор виповів усім членам редакції того що-
дешнього місце. Таксамо виповів місце і теперіш-
ньому головному редакторові „Нового Часу“ п.
Д. Паліву. Повідомляють нас, що п. І. Тиктор
зробив це тому, бо має вже доволі т. зв. „палів-
щини“ у своєму щоденнику. Тому-то він рішився
за всяку ціну її аліквідувати. Кажуть далі, що
п. Тиктор хоче бачити свої видавничі чисті ін-
формаційними органами і не бажає давати їх пі-
тому для ведення всяких політичних порохунків
зі своїми противниками.

Герінг помилував 5.000 в'язнів.

У зв'язку з корисним вислідом виборів до
Райхстагу та з огляду на недалекий Різдвяні
Свята німецька влада рішила випустити 5.000
політичних в'язнів із концентраційних таборів.
Пруський президент міністрів Герінг, як шеф
державної тайної поліції, видаючи підчиненим

органам відповідний наказ, підкреслив, що ро-
бить це з огляду на успокоєння внутр. положен-
ня та на стабілізацію нац.-соціалістичного ре-
жиму. Амнестія прислуає в першій мірі інтер-
нованим, що виявили зміну настроїв, а також
батькам численних родин.

Літвінов злегковажив уряд Гітлера.

Німецькі політичні кола вражені поведін-
кою Літвінова, що забавив тільки короткий час
(11 годин) у Берліні. Спершу думали, що Літві-
нов побуде у Берліні до суботи, щоб дочекати
приїзду першого американського амбаса-
дора при раліанському уряді Буліта і разом з
ним вертати до Москви.

Думають загально, що Мусоліні підчас по-
буту Літвінова в Римі пробував намовити його
заявити прихильніше становище супроти уряду
третьої німецької республіки. Факт, що Літві-
нов не покористувався своїм берлінським по-

бутом, щоб нав'язати якийсь контакт з Гітле-
ром, вказує на те, що раліанський уряд відки-
нув італійський проєкт. Управа гітлерівської
партії була до останньої хвилини певна того,
що прийде до зустрічі Літвінова з німецькими
політиками. В міродатних колах кажуть, що
Літвінов мусів мати поважні причини, що не по-
користувався легкою нагодою й ухилився від
зустрічі з міродатними чинниками німецького
уряду. Між іншим мали причинитися до того
відомі східно-європейські концепції Розен-
берга.

Заборона виставляти предмети християнського культу.

БЕРЛІН, 9. 12. ПАТ. Окружна управа орга-
нізації торговлі та рукодільного промислу в
Штеттині оголосила об'яву, який забороняє
християнським фірмам помішувати в виставо-

вих вікнах і продавати всякі предмети, що сим-
волізують християнський культ підчас Різдвя-
них свят. Заборона обов'язуватиме теж і на Ве-
ликдень.

Інтерв'ювали соц.-дем. провідників.

БЕРЛІН, 9. 12. ПАТ. Трьох соц.-демократич-
них провідників із округу Вальденбург:
бувш. ландрата Фрица нальбурмистра Шубер-
та та бувш. посла до райхстагу Сенцеля і інтерв'ю-

вали в концентраційному таборі. Сенцеля май-
но сконфіскували. Проти Франца повели карне
слідство за незаконні трансакції.

Одинокий
успішний при гемороїдах
ГЕМОРИН кляве
HEMORIN

Центральний Кооперативний Банк У ЛЬВОВІ

(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15).
приймає вкладки ощадності.
Конто ПКО. ч. 143.467.

НЕ ВИСТАРЧИТЬ.

що Ви виповіли в ПЗУВ обезпечення 1/3 части-
ни вартости своїх будинків і обезпечили її в

ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

Ви ще мусите найдалше до 25. грудня ц. р. за-
купити свою будинкову полісу на 1934 рік. у
привласній агенції Т-ва Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР“.

ЛЕЩАТА, ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ВИРЯД, СОВГІ
ІІ САНКИ по найнижчих цінах п'яруає
КООП. „П Л А С Т“, ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 95.

Рим --- Москва.

Уся італійська, в першу чергу римська, пре-
са, загугла в один голос про відвідання Літвіно-
ва в Римі, про далекусягість розмов між ним і
Мусоліні, про їх важливе значіння на дальший
хід економічних — це найперше! — і політич-
них подій в Європі. Цей барабанний тон витво-
рює безперечно відповідну атмосферу, якою
заходяться у Римі запаморочити баки не так
італійській публіці, як самому Літвінову: мов-
ляв, лиш Рим і Москва виривають як головні
чинники політичної реорганізації всієї Європи,
починаючи, як кажуть у Парижі, від реорганіза-
ції С. Народів. Та коли приглянемося уважли-
віше, то Мусоліні думає зовсім реально, по со-
годнішньому: вся Росія із своїми „федератив-
ними“ республіками вичерпана чорним раєм,
зменшила з гододу вся найбагатша наша Укра-
їна — яка багато експортувала, та не менше ім-
портувала — і північний Кавказ, ось їх можна би
засипати, просто завалити вщерть італійською
фабричною продукцією, італійськими овочами,
які марне гниють у далекій Сицилії, бо їх поби-
вають овочі з французьких колоній в Африці.
Отже й головне оліноке та негалине бажання
Мусоліні тісно співпраці з Москвою для за-
мирени світу. Коли Мусоліні це добуде — це
вже неабиякий крок аперед для піднесення до-
бробуту в Італії.

Ще може бути й друга причина зближення
Італії і Совітів: Мусоліні либонь вірить, що ото-
го неотесаного велитня візьме під свій політич-
ний вплив конструктивної політики й з того
„человека природи“ зробить нову людну-зра-
док майбутнього, якого зможе протиставити до
боротьби з жовтою небезпечкою. А забуває ста-
ру, ніким ніяк не заперечену правду: сила самої
Росії як такої лише на Сході. А що там вириває
новий і небезпечний її суперник Японія, то цій
трагедії занепаду Росії не зарадять і політич-
ний гений Мусоліні.

Бо в Італії, бачите, дешево з острахом глядять на Японію. Ось хочби взяти "Лав Поппола ді Рома" з 29. XI. ц. р. В цьому часописі подає деякі цифри цін на японські продукти в Європі. В Амстердамі електричні лампочки японського виробу коштують по 11 сотиків, це є десята частина цін таких же голландських лампочок. Японські бішкати в Італії коштують 25 золотих. У Швейцарії продано японських годинників по 18 золотих за кілька. Японські авто в Єгипті коштують п'ятдесяті стерлінгів, себто менше, ніж 1.500 золотих. І тоді, коли в інших державах Європи експорт скоротиться, а то й замиряє, то в Японії розростається. Цього року японський експорт сягає до десяти мільярдів золотих. Швейцарці вже виробили в Японії сьогодні вдвічі більше, як в Італії. Врешті висока продукція японської воли, яка від 1931 року щораз більше завлаває європейські ринки, неж загроза

для Європи. Японія, якої нарід мало їсть, а зі снагою працює, це справжня небезпека Європи. Оставад Спендер писав, що в дні, коли білий чоловік передає машину коліровому чоловікові — зробив його сьогодні своїм рівним, а завтра своїм переможцем.

Саме швидкий розріст Японії бентежить суспільний проворного політика, яким є Муссоліні. І тому, гадаємо, він став миротворцем Європи, щоб вона у війні не затрачувала своїх сил і обезсилена не стала жертвою своїх конфліктів. І тому думає, що співпраця з Москвою він відродить Європу та її сили спрямує в одно творче русло. Сміливі мрії!

Одно тут дуже цікаве: чи Муссоліні бере під увагу, що без розв'язки питання самостійності сорокамільйонного українського народу не може бути й мови про європейський мир?

М. 3.

Наймодніші матеріали на карнавал Віантові сукні — Вовни та ма- теріали на мужеські убрання по цінах надзвичайно низьких.

Львів, пл. Мар'їнська 4.

Просимо оглянути наші вистави.

Субвенції для нежиттєздатних установ.

Лупьк, 2. XII. 1933.

Українське автохтонне населення Волині, за виключенням дуже малого відсотку, займається хліборобством. Тому питання господарської політики на Волині та стану наших селян-хліборобів є одним з важливіших для нас питань, бо від розвитку хліборобства залежить майже ціле тутешнє життя наших мас.

Хлібороби всіх країн світа переживають гостру господарську кризу. В нас же ця криза набула катастрофічного характеру. Селянство на краю повного банкрутства. І коли ми про це не чуємо, то лише тому, що воно ще не вміє кричати про свою біду на європейську мірку та й... не має можливості. Воно по традиції „мовчить, бо благоденствує“. Це мовчання може декого заспокоює; може створює ілюзію, що не так уже погано; може, навіть, дає притоку думати, що справді наші маси якимсь чудом, у супереч усім подіям „благоденствують“.

А тимчасом симптоми цієї... легковажності маємо на кожному кроці й в кожній господарській закутні жити.

Всі помилки, які мусять скінчитися катастрофою хліборобства, випливають з одного джерела: Господарське питання на Волині, як і всі інші питання життя, підтиснене під один зворіть національно-меншовської політики. Національні організми самі не повинні нічого ро-

бити. За них повинні думати, робити й кермувати лише одні уповноважені елементи. Українські хліборобські маси можуть бути лише об'єктом турбот, виконаннями ініціатив верхів. Звідси відкидання ініціативи й самодіяльності українських мас і безперервне гальмування субвенціями штучного господарського апарату, що всилу природи замиряє й заникає.

Відзеркаленням наведених явищ є такі факти: З одного боку хліборобська культура й добробут мас не мають свободи розвиватися власними силами (переструктурування філій „Сільського Господаря“, зачинювання тих філій і кооператив) дарма, що ці сили вно виходять на добро народньому господарству та не вимагають ніяких посторонніх допомог грошей, — з другого боку щедрі субвенціонування штучно творених організацій і установ. Вони остільки нежиттєздатні, що без субвенцій існувати не можуть, а навіть гинуть і після великих субвенцій з державних і з самоуправних кас. Волинська рільна палата ще не встигла вийти з організаційного періоду, а вже мусіла гальмувати деякі організації і установи значними субвенціями (т-во орган. і кулук. рільн. по 300 дол. місячно, одно господарське т-во по 500, ліцей по 700, часопис „Сільба“ півтори тисячі за 6 міс. і т. д.).

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 11. ГРУДНЯ 1933.

ЯРОСЛАВ ПАСТЕРНАК

ГОТИ — ЧИ ГЕТИ.

Між нашими археологічними вихідками мертве віддає на себе увагу черепиці цикавої, добуваної у нас асоціальною керамікою, яка робилася на гончарському колі з добре відчищеної глин та досконало випалена. Найбільше характерною формою цієї кераміки є чаші на високих, пустіх ніжках, та малі посудини з двома тасьмовими вузлами, а типовий в них пластичний перстень кругом дна у численних її виробках.

Одначе поруч з цими паралельними виробами зустрічаються й інші, далеко простіші, зіп'яні вже альпійським злишком глини та далеко гірше випалені на кольор сіро-бурястий. Ріжниця між ними така велика, що справді тільки факт знаходження обох цих родів кераміки поруч себе, каже відносити їх до одної культурної групи, азоватої провінційно-римських фібулами до I—II ст. по Хр.

У тіловальних гробах цієї культурної групи нема анічого аборі, так само, як нема її у готських, депо пізніших гробах на Україні, тому приписували їх до ведів та теж і тотам. Одначе докладне порівняння цієї „сирої кераміки“ з новообпаленими багатими матеріалами з румунських та малярських музеїв виказало її вже безсумнівно культурну й етнічну єдність з численними аналогічними вихідками Семигороду, Румунії й угорського плузу (Такенберг, Смішко).

Отже по всьому ймовірності носіями цієї культури, названої у нас „лишньою“ від великого потреби в Липні біля Рогатина, були не германські готи, тільки тавро-дацькі гети. Прайди вони з півдня, через Карпати, деє, під самі кінці останнього століття пер. Хр., а були приперені вже під кінець II ст. відступати під натиском германських вандалів назад за Карпати.

Гроби „лишньої“ культури знаємо у нас

досі лиш у кількох місцевостях, а так само знаємо лиш кілька її селіщ. Невпевно ствердити приналежність до себе обох вищезгаданих, таких різних керамічних типів, вивчити повний комплекс їх форм та орнаментів та прослідити акції поширення в терені репрезентованої ними культури є тому одним з чергових завдань української археології. З тим наміром перевів я недавно вступні розкопки в Залісцях, біля Холодова. Активну участь взяло в цьому кількох слухачів з V. року Богословської Академії.

Вже самі огляди терену виказали що селіще у Залісцях займало колись простір біля двох моргів, бо так широко знаходяться там сьогодні на поверхні поля, порозтігні плугом сиві черепки, звирічі кістки та випалені на цеглу пуски котлинової обмазки стін. На жаль, власники поля нищать його поволі рік-річно, бо відкрили на цьому в глибині приблизно одного метра верству твердого лімоніту, добувають його у вільніших від роботи хвилинах, на веселу й в осени, та продають за добрі гроші на шутрівані шляху.

На вид цього зроджується скоро питання, чи знали про ту руду залізу ціл своїми ногами трав'яні мешканці селіща в Залісцях та чи не користали якнебудь з неї? Перше мабуть можливо, бо верства лімоніту не всюди однаково глибока, так, що копати проти глибоке, особливо на скелі горба, могли вони легко натрапити на неї. Зате на друге питання відповісти позичко непевно. Шобравши, можна було б на нього притякнути на підставі цих же перших відбитків, яка приїшла до Музею НТН про „лам в лімоніт“ в Залісцях, одначе тепер треба би мати на це такі певні докази, як свіди добування руди ще за часів таомашнього селіща, чого досі ще не маємо, або свіди перетоплювання її на місці, яких теж не маємо.

На перший погляд можна було вжити за зразок у готичній печі кілька більших брил твердого, бурястого зверху матеріалу, що їх ми поливали під час розкопок на селіщі, одначе при-

Снігівці, кальші, вибагиву обузу
та різного роду пантофлі — поручає
МАРІЯ ПСТРУХОВА
697 Львів, ул. Галицька 11 1-10

Який господарський сенс і обрахунок тих видатків? В тяжкій дні кризи йдуть величезні суми з податкових грошей (державних і самоуправних), які лягаючи новим тягарем на хліборобів, зають сумнівні користи. Саме хліборобська маса, колиб мала волю ініціативи й самодіяльності, освітувала справжні позитивні висіди без величезних міліонних витрат. А коли ці субвенції попадали в руки самих організованих українських хліборобів, то ефект був би в десятки разів більший і — без клопоту.

Кажемо це на підставі фактів. Які величезні гроші витратили соймники на агрикультурну роботу! А висіди? Маємо приклади, що приватні організації витрачали річно в 20—30 разів менше, але висіди праці мали майже такі самі, а інди й більші. Секрет — у різниці між самодіяльністю населення й субсидованими організаціями.

Хліборобські маси загрожено, бо методи не-правильні, штучні, неприродні.

Senex.

Конфіскація майна.

БЕРЛІН, 9. 12. ПАТ. На основі закону про конфіскацію майна влада приказала зайняти у користь державного скарбу рухомі власності і го-рільку, що належала до буш. віцепрезидента Берліна д-ра Бернарда Вайса. Засеквестрували також депозити, що були на банкомові конті Вайса, який після нац. соц. революції втік за кордон.

Випродаж посезонову уряджує Ф-ма

G. B.

Львів — Лєгіонів 13.

Небували низькі ціни.

Останки за безцін.

близькому розсліду показалося, що це заграш-ний тільки зверху лімонітом траверти, який ронусоється безслідно у сільвому кварці, а на залісцькому селіщі є асоціально природним явищем.

Значить, нема ще доказу на те, що тамоніне населення займалося у перших століттях по Хр. добуванням залізної руди, гутиндзем. Зате а на селіщі певні свідки гончарської оселі в того часу. При самому березі великої ями, звідки добувають тепер лімоніт, збереглися ще половина круглого місця з проміром шістьох метрів (в глибині 30 см. під верхом), грубо вимашеного жовтою глиною, яка сильно випалена до глибини в ямках 10—15 см. та від жару ціла потрескана. У ній найшов я повставлюване грубе черепа побитих горщиків, які теж зовсім перепалені і після цілковитого спалення органічних складових стало дуже легке та поровате, мов губка. Виходить, що випалена кругла черінь (малий тік) — це дно гончарської печі, на що вказує й та обставина, що такого гучастого, перепаленого черепа, яке стрічається тільки на гончарських оселях, є повно по залісцькому селіщі. При дальших розкопках знайдеться таких печей там певно ще кілька. На їх верхній конструкції знають великі, сильно випалені куси дуже грубої глиняної обмазки, на які в вільних сільвого, круглого галузці. Загостреними грубими кінцями було воно побитане досить глибоко в землю кругом черінь, як це нагадує показав перекрій одної такої ями від вострої кінці в землі галузці на самому березі обриву „жональні“, а верхи були згорлені разом. Черепа те утворилися під час буди, яку вітак примастив з обох боків грубою вертеною глини, і ніч була готова.

У найбільшому отриманні печі найшли ми й землі одні цілий, просто стоячий горшок грубої ручної роботи, на якому з чотирьох кутів поставлені галузі з вищою посередності; це не так для прикраси, як для кращого держання посудина в руках.

Крім того набували ми на селіщі багато чого обох волів кераміки: точеної на колі, поде-

„Український рух даліше непокоїть Москву“.

Польські часописи отримали від своїх кореспондентів з Москви листки про дальші атаки переслідованої мандрію московських комуністів на українства. Буквально читаємо там таке: „Український національний рух непокоїть даліше Москву у зв'язку з міжнародною ситуацією“. Генеральний секретар КСР(б)У Косьор (політ) оголосив реферат, в якому висить від останніх висвітлень, але крізь який пророчисто пробивається страх більшовиків, що скрізь і всюди добачуть українську революційну конспірацію. З того реферату довідуємося м. ін. про тайну розстрілу Бухаринського. Отож Бухаринський бачить „призначені“ у сільстві, що в положенні цього ц. р. у Берліні бачився з полк. Сущиком та що Сущик оповідав йому про свою — сільсько-Ярим — конференцію у Розенбурзі, де була широка мова

про інтервенційний бльок держав і ролі українців у тому протисонітському заговорі... Далі — мовлять — якийсь Пирхавка виявив конспіративну роботу єс-рів, які теж „орієнтувалися“ на чужин-підку інтервенцію. Тут Косьор широко розповсюджує над єс-рівськими чужими в „Червоному Шляху“, в паркомісаріаті земельних справ, у державному транспорті й Геологічній Управі, а цілх тих усіх „революцій“ ясна: щоб мати притоку до нової „чистки“ в отих установах і під повришкою боротьби з „контрреволюцією“ — знову повести масові розстріли українців та асиаку на Соловєвських островах... Вкінці в рефераті Косьора пиано, що більшовики рішили „прочистити“ й польську мейшину на Україні, бо чужо про великий заговор, опертий на пів мільйоні тамешніх поляків...

ЦЕРКОВНІ МАТЕРІАЛИ

брокати, мережки, гафти, золоті й срібні лями та всі інші матеріали для церк. риз та літург. цілей як нашавки, золоті — й срібні френзлі, також новини на — весняний і літній сезон. 1-3

ДІМ ТОВАРІВ МОДНИХ І ШОВКОВИХ

АДОЛЬФ АВЕРБАХ

Львів, Ринок 20. Тел. 7-54
ФІЛІЯ: Воїнів 5.

Будуть говорити про другу п'ятилітку.

Ралф Барнес, кореспондент газети „Герад Трибюн“ повідомляє з Москви, що 25. січня 1934 р. відбудеться в Кремлі сіннаятий конгрес Російської Комуністичної Партії під проводом Сталіна. На цьому конгресі будуть представлені подробиці плянів другої п'ятилітки. Друга п'ятилітка має дату 1. січня 1933 року і має покінчитися 1. січня 1937 року. Її завданням буде перевести програму наладнання торговельних зносин з заграницею, включаючи й проект експансії торгівлі з Америкою. Головні натиск будуть класти на розвиток системи перевозу, який тепер є в хаотичнім положенні та стримує

загальний поступ Радянщини. Молотов, голова Ради Народніх Комісарів, здасть головний звіт, Сталін буде говорити про працю центрального ієзекутивного комітету, а Мануїльський зложить звіт з праці Третього Інтернаціоналу („Комінтерн“).

Останній конгрес Російської Комуністичної Партії відбувся в літі 1930 р. Конгрес складається з вибраних делегатів. У протівенстві до конгресу, конференції комуністичної партії складається з комуністичних урядовців. Остання конференція відбулася в січні 1932 р.

„Гітлерівська Німеччина хоче війни“.

ПАРИЖ, 9. 12. ПАТ. Аवासова Агенція повідомляє з Лондону, що там появилася книжка п. з.: „Гітлерівська Німеччина хоче війни“. Автором її є париський кореспондент „Ньюйорк Трибюн“ і голова т-ва англо-американської преси в Парижі Леленд Стів. Автор за час двомісячного побуту в Німеччині зібрав інформації про склад нац.-соціалістичних відділів і їх військове вишколення, про мілітарні організації, обози праці, німецьке летунство і т. д. Стів цікавився передовсім військовим вихованням німецької молоді, котру, як каже, систематич-

но пригтовляють до війни. Велике враження викликав розділ книжки, в якому автор пише про мобілізацію інтелігенції, про виховання молоді в культі мілітаризму і т. д. Американський журналіст стверджує, що Гітлер промовляє двома голосами: одним пацифістичним, призначеним для закордону, а другим, призначеним для німців, при допоміж якого визнає до воєнних приготувань і до винищення ворога. Автор кінчить заявою, що нац.-соціалістичні провідники ведуть німецький наряд невідомо до війни.

Нові методи зарібку.

Кореспондент газети „Сан“ повідомляє з Атен, що там довгий час вдавалася ріжним зручним „продавцям“ продажа нібито оригінальних більшовицьких документів і то на велику скалку. Такі продавці заманювали легковірних дипломатів з амбасад та консулатів і жертвували їм на продаж ріжні документи з більшовицьких бюр тайної поліції ДПУ. Спершу такі трансакції відбувалися в Берліні, але, коли німецька поліція викрила ошукаństwo, продавці перенесли свою діяльність на Балкан. Тепер вони підробили собі паспортні і вибрались до Америки.

Нова тактика комінтерну.

Комінтерн видав нову тактику для своєї деструктивної роботи. Без огляду на всі останні умови в Європі та Америці, комуністи не зрештє свої революційної пропаганди, яку хотять вести з підпалі. „Таймс“ на основі інформації свого російського кореспондента пише в цій справі: „Порозуміння, досягнене зі Зл. Державами, спонукало більшовиків змінити тактику в Америці. Мині, незлічі комінтерни дав інструкцію своїй секції в Зл. Державих приготуватися до переходу в підпалі, насамкім чого явна діяльність є там неканзана. Подібну зміну тактики рішив комінтерн перевести в Англії, Франції і Чехословаччині, бо й в тих державах явна робота покінчила небажана. Комінтерн радить створити кадри професійних революціонерів для підпольної роботи. Частина їх не буде навіть аходити в комуністичну партію. Якщо їм грозитиме арештування, мають тікати за границю і вести звільтільну свою роботу. Взагалі партія має працювати тепер за границею так, як за царських часів працювала в Росії. До тієї праці комінтерн прикладає особлившу вагу, тимлячи слова Сталіна: „Находимося в передодні нової війни і революції“.

Чиміть наш часопис!

ГИГИЕНА.

Сенсаційна знижка ціи у „НОВІЙ ГИГІЕНІ“. —

Львів — ул. Третього Мая 10.

Обід з 3 страв в абонаменті 1.25 зол. Вечера з 2 страв 90 сот.

Страви м'ясні та яринні по 50 сот.

Дбалива обслуга. — Просимо нас відвідати. 8/38 УПРАВА.

Вимерло 50 проц. населення.

Через Даниїр переїхала до Німеччини родина менонітів, зложена з чоловіка, жінки і двох дітей. Їм з трудом удалося вирватися з Радянщини, де вони, колись заможні хуторяни, пережили всі блага колективізації й удари останніх декретів Сталіна, присвячені колгоспам. Голова родини провів у Росії ціле життя, в останні на Кубанщині, й оповідає, як пові домалюють кореспонденти закордонних часописів, жахливі речі. До жовтня 1928 р. можна було ще витримати, однак з введенням колхозів почалось лихоліття. Зерна на засів не стало, сили від недоїдання улазали. Весною цього року в селі, де жили меноніти, вмерло 50 проц. всього населення. Іди котів, псів, а були навіть випадки людоловства. Останній декрет про примусове виконання завдань, наложений на колгоспи, зробив життя неможливим. Доведена до краю родина менонітів, користаючись правами німецьких кольтівців, одержала дозвіл виїхати з більшовицького пекла і шукати покищо захисту в таборі атікачів у Швайлеміле.

Нові титули в Австрії.

БЕРЛІН, 9. 12. ПАТ. „Германія“ повідомляє з Праги, що в Австрії в зв'язку з приготуваннями до зміни конституції впливові чинники розглядають нібито плян введення нових офіційних титулів для союзного президента та для канцлера Дольфуса. Президент Австрії одержав би титул „президента держави“, а канцлер Дольфус „канцлера держави“. Ця зміна титулів означала би формальне зголошення претенсій до обняття австрійським урядом провідництва над усім німецьким народом, згідно зі заявою, яку князь Штаремберг зложив у Граці. Згідно зі звідомленням „Германії“, джерело, що з нього походять ті вістки, казує, що тут не ходить про безосновні чутки, а про справжній плян впливових австрійських чинників.

ДАРОМ

З ЗНАМЕНІТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА. Львів, Сикетуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок

Народ собі.

МУЗЕЙ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ ДО УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ.

Музей Визвольної Боротьби України у Празі досі існував і розвивався виключно українськими засобами. Як організація національна, він засадило не користуватися ніякими чужими субвенціями і зібраним ним музейні матеріали зберігає зосім вільними від будь-яких зобов'язань перед чужими чинниками.

Для свого дальшого існування й розвитку Музей потребує власної домішки і вже розпочав акцію будови Українського Дому у Празі. Спряхує нає загально-національнє значіння. Музей Визвольної Боротьби звертається до всіх українських установ, громад, товариств, братів, сестрич та інших організацій і просить допомогти йому збудувати Український Дім у Празі. Ганьбо-віримо, що не буде ніодної української установи чи організації ні в краю, ні в Америці, ні на еміграції, що не відгукнеться на цей заклик Музею Визвольної Боротьби України.

Досі вже такі організації в установи надіслали свої жертви (новий список вийде за місяць):

ЕМИГРАЦІЯ.

Чехословаччина: Український Академічний Комітет, Прага, 500 кч., перша рата, Українська Господарська Академія в ЧСР, Поздєбразі, 300 кч., Українське Історико-Філософське Т-во у Празі, 100 кч., Українське Педагогічне Т-во у Празі, 100 кч., Українська Спілка ім. Мазепи у Празі, 10 дол., Український Жіночий Союз у Празі, 50 кч., Союз Українських Пластушів Емігрантів, Прага, 100 кч., Українське Товариство Прихильників Книги у Празі, 100 кч., Визвольний Український Молоді у Празі, 10 дол., Українське Об'єднання в ЧСР, 100 кч., Спілка Українських Інженерів на Словаччині, Братислава, 45 кч., Прагська Громада Української Радикально-Демократ. Партії, 100 кч., Українська Громада в Мельніку, 40 кч.

Польща: Український Центральний Комітет у Варшаві, 110.10 кч., Союз Українців Емігранток у Польщі, 100

чч. Т-во Інженерів Емігрантів у Польщі 43 зол. п. Укр-
аїнський Центральний Комітет, Лозанн, 3 зол. ш.

Бельгія: Т-во „Незалежна Україна“, Брюссель, 100
белг. франків. Представництво в Бельгії Головної Е-
міграційної Ради 100 белг. фр. Союз Українських Ін-
женерів у Бельгії 80 белг. фр. Демократична Громада
Українських Емігрантів у Бельгії 27 кч.

Люксембург: Українська Громада в Люксембургу
111,30 кч.

Франція: Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі 100
франк. франків. Редакція „Трибуна“ в Парижі 100 фр.
франків.

Аргентина: Українське Т-во „Просвіта“ та Т-во
„Соліс“ 18 дол. 15 арг. песо.

Канада: Об'єднання Українських Національних Ор-
ганізацій в Торонто 20 дол.

КРАЙ.

Галичина: Збірка ректора Української Госп. Ака-
демії проф. Б. Іванюка у Львові: а Центросоюзу 100
дол. ш., у Т-ві „Дністер“ 80 дол. ш., у Земельному Банку
Південному 80 дол. ш., а Народній Торговлі 25 дол. ш.,
а Центробанку 25 дол. ш., а Маслосоюзу 30 дол. ш., а У-
країнській Параканторній Репрезентації 35 дол. ш.

Буковина: Союз Українських Студентських Ор-
ганізацій в Румунії 1.205 лев.

Хто дає?

Українське Бюро в Лондоні, щоб підтримати та
прискорити справу до коштів зібраних 100 дол. додає
ще 100 і призначило на це суму до 3.000 дол.

Імена всіх, і тих найменших жертводавців, Музей
історії України у своїх пам'ятках книг; хто ж дає
зібрали або частками 10 дол., буде записаний в окремій
Пам'ятній Книжці Фундаторів Українського Дому, а хто
дає 25 дол. — буде записаний в Золотій Пам'ятній
Книжці Довроїли Музею Визвольної Бороти України.
Імена всіх жертводавців, що дадуть по 100 дол. будуть
зміщені на окремій почесній стіні Українського Дому;
імена всіх, що дадуть по 500 дол. будуть висічені зо-
лотими буквами на окремій мармуровій таблиці при вході.

Жерти нахвалити на адресу директора Музею,
проф. Д. Антоновича:

Prof. D. Antonovych, Praha—Nusle, 245. Czechoslo-
vakia.

3 українського життя за кордоном.

ДРУГІЙ ЗІЗД УКРАЇНСЬКОГО СІЧОВОГО СОЮЗУ ЗА КОРДОНОМ У ПРАЗІ.

Дня 26. листопада п. р. відбувся у Празі II. зїзд У-
країнського Січового Союзу за кордоном. З огляду на
теперешню господарську скруту не всі організації змогли
прислати своїх представників. Між делегатами були: за-
ступники з Праги, Подєбрад, Пільна, Ржевниця і інші.
Було також багато гостей. До почесної президії запро-
шено генерального секретаря Соц. Спортивного Інтерна-
ціоналу п. Сігалу, що у своїй промові вітав зїзд в іме-
ні рухливих і спортивців цілого світа, об'єднаних в Ін-
тернаціоналі. В імені Чехосл. Союзу Робітн. Руху: Ор-
ганізація вітає зїзд генеральний секретар п. Паша. В іме-
ні грузинів вітає зїзд п. Ломатіаде, заступник грузин-
ських с.-д., в імені Об'єднання доміє п. д-р Гребенник
і п. Іж. Переліска, в імені білорусів — п. д-р Гриб,
в імені міжнародних „Січей“ п. Іж. Русинко та Іж.
Качуровський. Між наслідними привітаннями був теж
привіт від Товариства „Каменирі“ зі Львова.

Зїздом кермувала стара Управа Січового Союзу
під головуванням п. Сокальського (Калістрата). Про ді-
яльність Союзу в минулому та плани на майбутнє рефе-
рували: ген. Петріа, д-р Безпалко та д-р В. Гайдовський-
Потєпавич. Центральною точкою було затвердження
статуту місцевих січових організацій та Січового Союзу.

Тяжке положення власників реальностей.

ИНТЕРВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ВЛАСНИКІВ РЕАЛЬНОСТЕЙ У ПРЕЗИДЕНТА МІСТА ЛЬВОВА.

Делегати Союзу українських власників реальностей
у Львові в складі Голови Союзу п. Юліана Русина
(секретаря п. Івана Олексія) були дня 6. ц. м. у прези-
денту міста Дроновського і вручили йому три петиції,
а саме: 1) Протест проти наміреної на рік 1934-35 під-
няти долатку комунального до платіжків від невиконан-
ностей а 75 на 100 проц; 2) домагання обняти плати
за водну, електрику, газ, плату каналів і інші
плати місяці до висоти фактичних коштів; 3) домаган-
ня звільнити від платежів додатків і всіх плат місячних
від тих одні- і двоімільних мешканців, а котрі власни-
ки реальностей не побирають чиншу з причини мора-
торії.

Делегати наші зійшлися випадково у президента
з делегцією Львівського Товариства власників реаль-
ностей, веденою генералом д-ром Баззбаном і всі де-
легати відбули спільно з президентом двогодинну кон-
ференцію, представивши основні теперішні невідраде

матеріальне положення власників реальностей у Льво-
ві, спеціально українців, які мають свої реальності пе-
реважно на периферіях міста, а зокрема з одні- і двоім-
ильних мешканців і чиншу від них з причини мораторії
вже третій рік не побирають, а проте мусять за ці ме-
шканців платити всі податки, додатки і ошрати, що спри-
чинило загальне зубожіння власників реальностей і не-
можливість платити податки.

Президент Дроновський вислухав поодинокі всі
членів обох делегцій і в своїй доповіді подала при-
знає усі домагання власників реальностей за оправа-
ди, одначе заявив, що управа міста Львова не може зр-
ягувати з частини своїх доходів, покриваючи власни-
ками реальностей, бо місто потребує в році 1934 гро-
шей, аби дати працю безробітним. При цьому прирі-
зав по зносі від увагу скруту положення власників
реальностей при соціалізації власностей в міських о-
платах.

Союз українських власників реальностей у Львові
має намір добитися дальше у Воєнстві і в Міністер-
ствах в Варшаві зняття тих всіх тягарів, які неспри-
вально підтримують зногу істинування власників реаль-
ностей та обмежують майже цілковито їх права власнос-
ті і розпорядності своїм майном. Подання влас-
ників реальностей дійсно тяжке.

Місяць ГРУДЕНЬ — місяць „Просві“.
Святкуймо свято Ювілейки! Складаймо жертви
на розбудову та скріплення нації; і підпай-
дальних перел історією нападів „Просві“!

Літвинів у Москві.

МОСКВА, 9. 12. ПАТ. Нині в год. 18. верну-
ся до Москви ком. Літвинів. Витали його па-
дирці вишні службовці комісаріату екстериторіальних
справ і підкомісарем Крестинським, представ-
ник Італійської амбасаді та багато більшовиць-
ких і закордонних журналістів. Літвинів відмо-
вився дати якнебудь відповіді на запити жур-
налістів.

ГІТЛЕРІВЦІ В СТОКГОЛЬМСЬКОМУ УНІВЕР- СИТЕТІ.

СТОКГОЛЬМ, 9. 12. ПАТ. Університет у
Стокгольмі був тереном гітлерівських авантур.
Виклад проф. Далсберга на тему „Нордійська ра-
са“ викликав недоволення турта гітлерівців.
Вони переривали виклад безумними окреска-
ми й окликами „Геть із марксизмом!“ Коли гіт-
лерівці хотіли усунути професора з катедри,
пришло до білки між двома вілами студентів.
Поліція привернула порядок. Університетська
влада веде слідство.

МОРАЛЬНЕ РОЗБРОЄННЯ.

ЖЕНЕВА, 9. 12. ПАТ. Делегатам на роз-
бройну конференцію розіслали кілька документів,
що торкаються праць комітету морального роз-
брюєння, м. ін. зпробований комітетом проект
тексту частини будучої розбройної конвенції,
яка торкається морального розбрюєння в ділянці
навчання, радіофонії, фільми, театру і т. п. та
рапорт справованця комітету польського деле-
гата Комарницького.

ДОМАГАЮТЬСЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ ДОЛЯРА.

НЮ ЙОРК, 9. 12. ПАТ. Національний союз
промисловців, у якому заступлених в 500.000
фабрикантів, постановив одностайно домагатися
від Рузвельта стабілізації долара.

ЗНАМЕНІТА КОЛЬОНСЬКА ВОДА
НАЙВИБАГЛИВІШЕ МІЛО

HENRYK ZAK POZNAN

ПОЛЬСЬКА ПРОГУЛЬКА В МОСКВІ.

МОСКВА, 9. 12. ПАТ. Нині приїхала тут
польська прогулька, 25 осіб, що її організував
Інститут пропаганди мистецтва.

КАТАСТРОФАЛЬНИЙ ВИБУХ.

НЮ ЙОРК, 9. 12. ПАТ. У Лінаресі (Мехіко)
в рафінерії цукру прийшло до досі невідомих при-
чин до вибуху. Згинуло 16 людей. Вибух знищив
кілька окличних будинків.

3 нових видань.

„ГЛУЩЕНКО“. Монографія в 32 репродук-
ціями. Тексти Святослава Гордицького і Павла
Ковжун, Львів 1934. Видавня „Асоціація Неза-
лежних Українських Мистців“, ст. 24+32. Ціна
6 зол.

Монографія паскряє європейська, виглядов
і змістом. Навіть одна стаття перекладена за
французьку мову. Двох наших мистців, Ковжун
і О. Гордицький, інформувать нас про усіх
третього: Глушечка. Про Глушечку пишуть уже
чужинці і вельго ллякам пояснити секрет його
таланту. Глянеш на репродукції образів або і на
їх оригінали, відчуваш свіжість, розмах, але
пригадуєш собі за багато інших подібних живо-
чих актів, краєвидів і рисунків пором. Ковжун
сягнув до історії українського та французького
маларства, щоб розяснити нам те „нове“, на що
звертають увагу аналіти перед Гаушенкомими
образами; Гордицький пробує це зробити більше
теоретично і шукає в ньому боротьби двох вічних
елементів: інтелектуального й інтуїтивного. Пе-
рехід від оуборного класицизму до більш особ-
стого відчування — це факт, але в чому ця осо-
биста тепла лотка? — ось питання, на яке ріжко
відповідають критики Глушечка.

Глушечко має прецікавий життєпис. Його
вроджений хист до пензля розвивався ще змал-
ку під впливом найбільшого різного середовища,
в якому були європейські маларі-самоуки. Вся реш-
та життєпису того 32-літнього змала це дивна
сплука припадку та сильної волі. Як він допав
у Німеччину без засобів до життя, а потім у Па-
рині і як без звязків та знань мови вумів серет
тисячий талантів добитися до того місця, яке за-
зяв — можна тільки дивуватись. Маларський
риниок у Паризі це біржа пристрасей і екзотич-
них інтересів, де вельго пробитись до перших
рядів. Кому це удалось, той мусять мати непер-
сичий талант. Дивіться на образи Глушечка і
шукайте в них того, що найшли свої зявці та
чужинці.

М. Р.

Jerzy Kurnatowski: WSPÓLCZESNE IDEE SPO-
LECZNE. Warszawa, 1933. Ст. 181. Ціна 4— зол.

Тепер, коли господарський устрій світа найшовся
напереломі, коли цілий ряд держав почав експеримен-
тувати, прямуючи зосім вразно до зміни дотеперіш-
ніх засад у продукції і при розділі дїбр, згадані книж-
ка — це нова діясно на часі. Тому хочемо звернути
увагу на неї. Перед нашими очима бачимо багату філ-
му господарських реформ, сміливих заміслів і еретичних
— що так скажемо — рішень. Загальний наступ на лі-
беральний капіталізм приймає форми міцно агресивні.
Мусозіні послідовно розбудовує корпоративну систему
Італійського господарства, збиваючи кінець намір-
но розвинених ідей капіталізму. — в Америці великий
капітал останками сил боронить свою диктатуру, — гі-
теризм такий справді вистріляє в господарський справу
і береться до далекоидущих реформ. — в Англії диску-
тують націоналізацію банків і т. д. і т. д., не згадуючи
Радянщини з її „соціалізмом“.

Кожна з цих „практик“ має свою теорію, чи то в
підставі якоїсь економічної доктрини, чи то в містици-
зму, що її призовали зручні електици. Є в доктринах ери-
дованих до розробки (прим. франк. утопіцизм), що
тільки чекать своєї реалізації.

Автор шопрада не міг ще змоді злати на змоді
гітеризму і рудизмизму не господарського устрою
світа, проте віддає в його книжці дивна лїтєра-
тура до злати зібрання єдиної анка у єдиний змоді
європейського економічного доктрини.

Проф. Курнатовський Сіуф. Книга цїна 4— зол.
не дїлячи злати в німїрній лїтєратурі, монетаризм

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

Х А Р І С

у Львові при вул. Корняків 3 (Нар. Дім)

Тел. 14-54

уважає похорони від найсиромітших до най-
багатіших; переправляє сеструмій та по-
жег на привітні власним сівтарини авто.

Ціни надешеві.

Для сеголі візків і зїзд безплатний.

СВ. МИКОЛАЙ!!

Вже нині думаєш, що Твоїй близькій особі купити на св. Миколая. Тож не ризикуй, а знай, що найкращим подарунком буде гарна торбичка, парасолька, мінікпір і т. п. предмети куплені у фірмі „НОВЛЕС“ Ягалавська 11а, 10/33. Увага на фірму і число дому 11а!! 1-1

і нову економію, до якого то „гріха“ сам признається у передмові. Це робить його книжку корисною лектурою і для наших кооператорів.

Годиться підчеркнути виразно ворожий підхід автор до більшовизму як господарської доктрини. Ін привселю він у книжці окремий розділ. „Більшовизм — це не він — що теоретично ставить собі за ціль аркадійське відношення чистого комунізму, практично спускає людство назад до часів Атилі, Джингісхана і Тамерлана, до періоду кочівництва і грабникового нападу“ (ст. 43). Бюрократична олігархія, що планує на руїнах пролетаріату не могла нічого кращого створити!

Який устрій кінець-кінці прийметься? Автор добуває велику майбутність у кооперації, але „в кооперації, яку слід розуміти якнайширше і то теоретично (практично, розуміти як збір усіх почувань, думок і доктрин, що склалися на кооп. ідеологію і суму тих усіх зорганізованих уже і планованих інституцій, що реалізують цю ідеологію“ (ст. 132).

Автор не вважає доцільним подібно зображати будучий суспільний лад — як це завдає на кімні книжки і замкає словами справжнього кооператора: „Треба йти шляхом рочдзельських піонірів, дорогою Фур'є і Прудона, перенятись їхнім духом і працювати, а вдатні досвід самі вкажуть дальшу дорогу“.

В. Н. вич.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорусина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 19-100

— Смакун правдивих чаїв не тільки чай марки „ІНДОХІНА“. Ручимо за його якість, смак і аромат тільки в оригінальному опакуванні фірми „Індохіна“ по 1, 2, 5, 10 і 50 дкг. Жадайте і пробуйте чай „ІНДОХІНА“. Заступство і склад: Львів, Валова 14, І. пов. 635 8-10

— Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. сходи, І. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Найліпші матеріали на складі. 463 1-8

— Знамениті обіди й вечери. Для смакунів — пиво окоцімське — одинокі у Львові і знані кишечки власного виробу поручає — Ресторан: Бізани і Пікаве (давн. Найсарек), Львів, Ринок ч. 17. 2/46 1-2

— „Український Бескид“. З днем 10. п. м. перемський „Бескид“ виходить під назвою „Український Бескид“. Разом з частинною зміною назви повернув „Український Бескид“ до давнього великого формату „Українського Голосу“. Видає „Український Бескид“ і за його редакцію відповідає мгр. Юліан Костюк.

— На волі. Арештованого перед кількома тижнями у Станіславові адвоката д-ра Чорненка випустили на волю. — З Романова, пов. Бібрка вийшли по 5-місячній слідстві з львівських Бригідок на волю: Підлужний Михайло, Дучій Микола, Захара Михайло, Стасик Василь, Гринювесь Йосиф, Назарко Богдан, Дийкий Степан і Шурта Михайло. По своїм виході з в'язниці складають вони за нашим посередництвом широкі подяки Вп. д-рові Ст. Федякові і тим Вп. Паням, які приходили їм з допомогою.

— Михайло Голинський виступить у Дрогобичі дня 14. грудня (четвер) на своєму концерті, в якому візьме участь і дрогобицький „Боян“. Акомпаніює дир. філії Музичного Інституту п. Богдан Пюрко.

— Число страйків у Польщі. На основі статистичних обчислень в другім кварталі ц. р. на терені цілої держави страйкувало 136.025 осіб у 2.707 промислових і торговельних заведеннях. Найбільше страйкувало в прядільному промислі.

— Німецькі фільми в Польщі. Зачувати, що час від часу покращання польсько-німецьких зв'язків в найближчому часі на польський кіноний ринок будуть допущені німецькі звукові фільми. Першими фільмами в німецькій мові будуть дві австрійські фільмові продукції.

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Українська хроніка.

БРИНДЗЯРНЯ „МАСЛОСОЮЗУ“ В ЦЬОГО-РІЧНОМУ СЕЗОНІ.

Останнє число „Воєн. Молодеччина“ (т. XII, №3) приносить інформацію статистичну про одне з найновіших підприємств „Маслосоюзу“ (воєністичне це, — як відомо — промажа курає). Розбудова бриндзарського промислу вде швидко хромом. І так: коли в минулому році, то був першим організаційним ревом, доставили тунцла будувати понад 3.000 кг, то в цьому році 12.000 кг, себто 4 і пів рази більше! Це є величезний осяг, коли вважати під увагу, що весна була дуже пізня, що в початках літа поливали сніг у горах і холод свирчала над головою з ерзальністю осени. У цьому році „Маслосоюз“ не тільки пошарив і укріпив в оротанський район, але перекинув свою організаційну працю там на район Шибенов, а вг. Буркута. В цьому районі саляна ще денна стриманість тунцла до акції „М. С.“, але ця стриманість швидко минеться, так як минає вода у вортанському районі. Продумана вже сьогодні бриндзя не тільки вистарчає на деталіну продаж у сизенях „М. Союзу“, але дає можливість пошарити туртову продаж і виверти — як читачемо у „Воєн. Молодечстві“ — з враннього ринку вкороною бриндзю

Польська хроніка.

ПРОБЛЕМА БЮДЖЕТУ. — БІЛЬШЕ 20-ТИ ВІДСОТКІВ СУСПІЛЬНОГО ДОХОДУ НА ДЕРЖАВНІ ВИДАТКИ.

З правдою сесії бюджетної комісії польського сейму, що саме починається, широкій відомості у польській пресі найшла справа бюджету, точніше справа збереження річної бюджету. Крайовий „Час“ називає її квадратною кола. І дійсно так воно і є. Вияснимо абстрактно державних доходів з армією, а „географічне положення Польщі не дозволяє зменшити податків на оборону держави“. До речі — державний бюджет Польщі не має податку в собі тих необхідних моментів, що зазначували уже радянські автори, нир. так, як у Франції. „Народова позичка“ пратувала ситуацію, а преміальний бюджет виказує 48 міль. зол. дефіциту, себто майже 2 проц. бюджету. Та діло в тому, що небагато надії на те, щоб можна було освітлити преміальні доходи. Державні доходи випадають постійно зменшують тенденцію. Тому необхідна є спадність, а в — як зазначають — нема в чому робити. Ось і квадратура кола. Суспільний дохід у Польщі що його обчислює Дедерья в рр. 1925-29 на 19 мільярдів уназ нижче 10. І коли тодішні бюджетні видатки забирали для себе 15 проц. суспільного доходу, то тепер забирають 20 проц, себто 5-ту частину!

РОЗВІЯНА ЛЕГЕНДА ЕКСПОРТУ ДО РОСІЇ. — РОЗЧАРУВАННЯ ПОЛЬСЬКИХ РЕМІСНИКІВ.

„Газета Варшавська“ приносить довідку справознавця з зібрання у Варш. Ремісничій Палаті, на якому делегати ремесла поцілювали своїми прагненнями з польки до Радянщини. Відомо, що тепер польсько-радянські „визити і ревізити“ стали найбільше зміцнені внаслідок політичного об'єднання. Імів характер переступав уже межі господарського зацікавлення, проте надії на „добрі інтереси“ з більшовиїзма у Польщі не перемалась. Одним із таких проміжних оптимізму була поїздка делегатів польсько-радянського ремесла до Москви, виставки, що її влаштували делегати на терені радянської столиці загальною підмогою. „Але були не тільки гарні слова“. Коли прийшло до реалізації замовлень, то нічого з того не вийшло. Швидко вийшло, що алмазалося — мало найбільш експортних шансів, показалося воєністичне неперіодичне (мужеське) або дуже мало потрібне (жіноче). Дамські канцелярії подобались, але „російське жіночтво наважалося не потребує“, бо має носити берети. І т. д., і т. д. Делегати були загальмовані і обіцяли їм, що швидко приїде до Варшави радянський повноваженик для докладнішого обговорення трансакцій. І цей повноваженик прийшов, але замість поцілювати виробами ремісництва, зачухав у Польщі... солонину.

— Інвестиційні роботи для безробітних. З фондів праці Волинсь має одержати понад два міль. зол., які підуть на будову дороги Торчин-Володимир (получення Луцька з Володимиром), меліорацію Стиря й Турії, експлуатацію біля Корця (корецька порцеляна) каоліни, кварцитів і ін. мінералів, що вживаються при порцеляновій продукції; на будову електричної в Володимирі, водотягів у Луцьку й Рівному та на мешканцеве будівництво, очевидно, для урядовців.

— Пожежа університету. В будинку університету при вул. Маршалківській у Львові (давнійший сейм) наслідком поганої будови коміна займилася беляка внутрі муру ще тому три дні. Запримітив це університетський вогний шойно в суботу, коли дим заповнив іспитову салью на І. пов. і викладачу салью катедри історії мистецтва. Пожежна сторожа, що працювала в масках, розбила димовик та стелі та агасила вогонь. Шкоди є на 3.000 зол.

— Як можна сплатити борг. Купець мануфактури в Рівному К. оголосив банкрутство. Його віритель купець з Лодзі Шац, щоб стягнути з К. свої гроші, прийшов до Рівного особисто. К. прийняв його дуже мило, поставив добрий обід з коником, а після нього почали купці грати

Від мук до здоров'я

через Тогаля. Тогаля діє швидко при ревматичних болях, подагрі, болях і рві в сугавах, мігрені, невралгії, грипі і простуді. Тогаля втихомирює болі і приносить полегшу, при чому не діє на серце ні на шлунок. Вже більше як 15 літ з успіхом уживають при тих недугах таблеток Тогаля. Тисячі тих, що терпіли, повернули собі здоров'я при допомозі Тогаля. Тогаля не дає призибуватися сечовому кислові і тому з зародку поборює ті недомогання. Спробуйте і переконайтеся самі ще нині і купіть негайно в найближчій аптеці Тогаля. Однак треба звертати пильну увагу на оригінальне опакування. Ціна 2 зол.

ПРОТИ НИЩЕННЯ КООПЕРАТИВНОЇ АВТОНОМІЇ.

В останніх вістох, що вийшли у пресі, виходять, як уряд йшлохитно стоїть на становині необхідності збільшити кооперативного закону і що справа є близькою реалізації. Ми вже згадували на цьому місці про спротив польського кооперативного енту тим намірам уряду (абла деагатація польської кооперації в. Х. 1933). На дикі сойми Союзу Поль. Кооперативі підняв чартовий протест проти реалізації кооперативного закону, вважаючи, що тільки користуючись дотеперішньою автономією кооперація зможе видобути життєві сили з краю для перероблення кріп.

Світова хроніка.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ПАНЕВРОПЕЙСЬКОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

5-го грудня ц. р. закінчив у Відні свої наради об'єднаний, що вірять в усіх паневропейській ідеї, австрійський Батлом і найактивнішим реорганізатором є Кулет-Говел-Каласпрі. Рівень наради — як зазначає австрійська преса — був дуже високий, а в програмі найважливіші всі найактуальніші болячки європейської економіки. В маніфесті, що його оголосили на конференції сказано між іншим ось-що: Вел дотеперішні спроби побороти європейську кризу недалися. Свобідна світова торгівля злиняла, самостартовані думки загострили кризу. Одиноким розв'язком проблеми, це створити в Європі великий господарський простір з 320 мільярдів населення для оборони європейських земель і робітників перед лашемими продуктами паневропейського сіль-господарства і промислу“. — Цей маніфест об'єднав тільки літературу про потребу господарської кооперації держав, яка дає більше зацікавлення поміж ними самими теоретично.

ДВІ КОМІСІЇ ЗБІЖЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Лейденська збіжжева конференція закінчилась великою постановою про потребу поглибити відносини на міжнародному збіжжевому ринку. Вона поцілювала до життя 2 комісії: перша має досліджувати сучасний стан збіжжового ринку, друга має думати про те, як збільшити заповнюваність збіжжя.

ГОСПОДАРСЬКІ АКТУАЛІЯ. — ЗА І ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ ДОЛЯРА. — ЖОВТА НЕБЕЗПЕКА.

Коли переглядаєте закордонну пресу за останні дні, то зауважуєте розірвано менше зацікавлення справами долара. Чи ситуація на валютному фронті Америки стабілізувалася? Ні! Боротиба поміж інфляціоністами і протипаністами інфляції не тільки не спинається, але напівна загострилася. В Ню Йорку заважали господарські діла „Нац. Комітет Економістів“, вибраний поточним президентом проф. Кеммерера (які нещодавно опублікував свої протипаністичні міркування) і заважали дуже спертійну акцію за поворотом до золотого паритету. Частинна поаближення інтересу долларом в Європі могла знаходити тільки в зменшенні перемаховити все ту саму економічну справу. Світ цікавиться тепер тим, як Франція впаде в бюджетної частки, і перш-усього тим, як боротиба успішно з заплом світа японськими товарами. „Жовта небезпека!“ Цей панічний натуж чутя в цілому світі і ці два слова стрічають тепер майже в кожній газеті.

В. Н. вич.

преферанса, від якого перейшли до газардової гри. Шац програв біля 800 зол. готівкою. Коли залишився без грошей, почав ставити вкелі К. Гра скінчилася тим, що К. виграє всі свої векселі на суму 2.500 зол. і борг свій закінчував.

— Страшна пожежа. В с. Осові на Сарненщині загорілися забудовання Кіндрата Мечкайли. Вогонь перекинувся на інші будинки й загальному згоріло 14 хат з іншими забудованнями, коні, корови, вівці і т. ін. на суму 40 тис. зол.

— Дикі білки. Брати Олександр і Василь Гозяки з с. Раковий Ліс на Коширщині так набили свого сусіда Василя Мисика палицею по голові, що нешасний залаявся кров'ю й утратив дурмону. — Мешканець села Хотаслава на Берестейщині Микола Савчук підчас сварки з сусідом Павлом Кравчуком ударив його пожемо у серце і Кравчук по кількох хвилинах помер.

— Краєва хроніка. В громаді Мнаївці пов. Коломия арештовано начальника громади М. Окуляка та його секретаря Сенкевича під замітом зловживань при стягненні податків. — На дикі управительські школи в Гнізківці пов. Заліщики напали три невідомі люди і стероризували їх, забрали футро, годинник і 40 зол. готівкою. — В лісі біля Синьківська Нижнього пов. Стрий найшли трупа 18-літнього Павли Кипиці.

УВАГА!

Наша реклама ФОТО СТИЛЬ

об'являє ціни до мінімуму лише короткий час, а саме:

4 фотографії до легітимаций зол. 1-50

6 штук і 1 великий портрет „ 6-—

ФОТО СТИЛЬ пл. МАРІЙСЬКА 5-

В ГАЛЕРІЇ.

Цей Львів говорить, він лише ФОТО СТИЛЬ

виконує гарно і дешево фотографії

кий вертаючи із Стебника з 15 кг. соли, замера по дорозі. — У Познані помер на 47-ому році життя польський поет історик Вілянович. — До бюр жидівської віроповідної громади в Перемишлі вломилася злоді, розбили вогнетриву касу та забрали п'ять зол. у бізоні. Іншої скриньки, де було кількадесяті зол., не встиг розбити, бо їх сподопина саубоюче громади. — У Вишні двох бандитів вирвало на вулиці скарбовому урядовцеві теку з готівкою 8.000 зол. На крик прохожих кинули теку і втекли. — В Любачеві арештовано Альбіну Ковачкову, що наслідком родинних негаразд об'явив вночі свого чоловіка Олександра підчас сну спирт і підпалила, наслідком чого він тяжко поїкся і вмер. — У громадзі Люботів 5-ий Вехоня вибраним соатисом д-ра філософії Курнатовського. — Ряшівська поліція арешту-

До вас зайдуть у ГРУДНІ висланці „Просвіти“. Прийміть їх щиро і радісно! Нехай не забракне у збіркових листах „Дару Просвіти“ нікого з вас! Зложеним датком покажіть, що наша „Просвіта“ всім нам дорога, дорога нам доля Нашій!

дали трьох бандитів: Андр. Важибока з Раше-ва, Ант. Януша з Пшеворська та Ваад. Мачугу з Розбужа, які в червні вбили й ограбили в Пшибишіві 72-літнього польського священика Хмуровського. Вони відповідалимуть перед судом присяжних, тому що речинець нагадо суду вже мивув.

— Арештуватимуть усіх пачкарів. У Польщі проєктують закон, щоби карати взиницею всяких пачкарів. Досі менше пачкарство караєт гривною.

— Мороз і хуртовина. В усьому краю після короткої відлиги настав знову сильний мороз. Сильні вітри ще обивають температуру. Температура падається між 27—10 ст. У Львові, в місті в суботу мороз доходив до 15 степенів. На рятункову станцію зголосилося п'ятнадцять жертв морозу. — В Німеччині також сильні морози: в Бреславі в суботу було 23 ст., в Гіршбергу 27 ст. Непотопані досі морози настали на Сибірі та Поволжі. Волга на найглибших місцях замерзла на 4 м. глибоко. Нагальна снігова лютає на Чорному Морі. Наслідком хуртовини пропало 21 рибальських човнів і 50 людей. Досі врятували 40 рибалок, решта мабуть згинула.

— „Пророк“ многоженства. У селі Берхлів (Здобувівщина) біля більшовицького кордону поживав „пророк“ Фель Морницький, що агітує за многоженством. Подорожує він із 7 жінками та каже, що хоче їх мати 12. Морницький свої сектарські практики виконує як нудист. В одному селі селяни побили Морницького. Всеж він подорожує далі та виконує сектарські практики.

— Прошак-вбивник. Наймичка Пшисовец з Вовчої Волі присілася біля Розвадова на сани проф. одиногого прошака зі Заміхова (п. Ярослав). Коли прошак довідався, що дівчина має при собі 41 зол. побив її палицею по голові, що аж подалася. Забрав у дівчини гроші та черевник й покинув у річ, думаючи, що вона вже не живе. Прошака арештували й він стане перед нагалим судом. Дівчина бореться зі смертю в тарнобжеському шпиталі.

„ТЕКСТИЛЬ“ — СТ. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18, Тел. 18-10, поручче матеріали одягані — із шкільні мундур-702 ки, костюми, муж. убрання та всякі шовки.

— Касові зловживання при війську. У 18 полку у Скернєвіцях викрито великі зловживання з полковій касі, що полягали на виставляванні фікційних виплат волякам цього полку та фальшуванні т. зв. чорного фонду. Висота зловживань доходять до величезних сум. Слідчий суддя хот. Волшин при оточуванні військовим суді поставив у стан обвинувачення 10 старшин і підстаршин, між ними поручника Моліна, платника полку.

— Поліцей постріляв арештованого. На залізничному двірлі у Перепорську поліцей Матей Ауда стрів мотованого вояки Владислава Пельца і пробивав його вилегітимувати. Пельца ставив опір і кинувся на поліцей. Тоді Ауда добув революєра і стріляв, раничи Пельца в рот. Тяжко раненого відставлено до шпиталю.

— Смерть від пса. До шпиталю в Лодзі приїздили Станіслава Собота, якого перед чотирма місяцями покусав пес. Собот злегковажив об'язок зголотитися до охоронного шеплення. Наразі виступили у нього провані скаженні і Собот умер серед страшних мук.

— Румунська хроніка. Винярі в північній Молдаві не мають збуту на своє вино й тому продають його по півтора левя (30 копійки) за оз-

ну літру. — На горі Бюбейко біля Шипоту радовецького повіту чабан Олександр згорів у своїй колибі, яка загорілася вночі від розложеної ватри. — В Бурду-яних залізничні робітники Д. Дриган і П. Мандаке дісталися під колеса поспішного потягу, які відтіли обом ноги. Померли в дорозі до шпиталю. — В пухровій фабрики в Крешатнику для фабричних робітників Ол. Череп і Мик. Матушинський доторкнулися наелектризованого 1000-вольтами проводу й погибли на місці. Тіла нещасних відразу звугалили.

— Американський самосуд. У Кунтсекей (стейті Тексас) розярена юрба вирвала з рук поліційних агентів трупа мурина, застріленого поліцією за опір. Тіло припинили до самоходу й обважали пів години вулицями муринської ділянки, після чого спалили на кострі. Поліція гаядала мурина за вбивство білої жінки.

— Ріжні вістки. Врочисте посвячення порту в Гліні відбулося 8. п. м. при участі представників польської влади. — На Ісландії вибухають вулкани Вайна і Йокуль. — В Югославії оголошено закон про охорону банків, що попали в труднощі. Мусять просити державної допомоги або мораторії.

— Вічна весна. Котра в гарних палі з делікатною перою прикрашеною знаменитим пудром з Fleura Forvil не подібна до вічної весни?

3 концертної салі.

МАРІЯ СОКІЛ І АНТІН РУДНИЦЬКИЙ.

Тому, що наш постійний рецензент був співучасником концерту і не було його жим заступити — ми публікуємо виключно редакційно відомого львівського музиколога проф. д-ра Северина Барбаса, за яку йому на цьому місці щиро дякуємо. Редакція.

Як складена програма, так і спосіб її інтерпретації Марією Сокол і Антоном Рудницьким створили (2-го п. м. в малій салі Муз. Т-ва Лисенка) атмосферу, в якій вибавляла і вимагала публіка мала змогу пережити музику з почуттям повного артистичного задоволення. Правдива музикальність (істнує також неправдива), культура й феноменальні голосові вальори Марії Сокол дозволяли їй виникати вродженим інстинктом в суть кожного стилю і кожної техніки. Програму — за рпимком арій Пучіні з „Туркмот“ і „Богемі“ — виводили

Гарну церу і її свіжість

осягнете уживаючи щоденно сухого крему під пудер „АЛЬОЕ“. Припис уживання і раціонального масажу в середині опакування.

Фабрика АЛЬОЕ виробляє рівнож крем товстий (спортовий), пасту і порошок до зубів. 1-2

ли пісні і арії російських композиторів (Чайковський, Черепнін, Римський-Корсаков, Мусоргський, Рахмнінов) та виконані з особливим пієтизмом українськими вокальми твори Баранського, Косенка, Мейтуса, Лятошинського і Рудницького. Пучіні в цьому оточенні був не потрібний; разже треба було замість нього ввести ще якийсь сучасні українські твори. Означе розуміємо інтенсію есерської артистичної, яка хоче показати свої визначні прикмети у відтворенні драматичної форми, яка з мале безкомпромісній оперній тематиці Пучіні доповні відповідала і красці голосу концертанти та талантові її вмалого контрастування й степенування динаміки й ритміки.

Зрозуміло російських творів найбільш безпосередньо промовили до слухачів пісні Рахмнінова („Віля мого вікна“ і „Як гарно тут“) та „Душка Парасі“ Мусоргського; вони вирізняються через свою шляхотну чистоту й одностайність конструкції. У відділі українських творів, в центрі зацікавлення стояли — промім ладної, повної прихвильової простоти, але асетами драматичної „Моласкової“ Баранського, — чотирі пісні Антона Рудницького до старокитайських текстів, а також спільним загальноном „Китайська флейта“. Здається, що таланту Рудницького на такому терені як салі не обидеться. Згадані пісні дуже оригінальні в експресії і техніці фоліобави 3-а і 4-а. Гармонічна есенція і незвичайна лінійність змалювання на фундаменті описаному з традиційних шалювків. Пісні визначаються також логікою і звязністю нових звукових сплук при одностайній відсутності дешених секвенцій і зайвих гортанних зовжжів з одної сторони, з другої — відсутністю серйозно перебільшених гострот чужених сучасних композиторів. Рудницький не йде шляхами тих композиторів, які всю свою енергію вивадувають задовольня в напрямі замалювання найабстрактніших сідів незлавної мимувини, а яксь береться цю енергію для спрямованого зловування нової мистецької правди. Рудницький є ширий і безсумнівний звязницький тлумач і в дальших своїх творах, як один з найвизначніших представників нової української музики. — Марі Сокол була замалюваною інтерпретаторкою такої гарної чоловічої й мистецької доплатки.

Д-р Северин Барбас.

ЯК
КУРИМО
ТО
ЛИШЕ
СВОІ
найкращі
ПАПЕРЦІ
І ТУТ КИ
„КАЛИНА“

3 кіна.

КІНО „КАСІНО“: „НІНІ ЖИВЕМО“.

Все ще воєнна фільма. Знову одна жінка між запми мужчинами і то в такому воєнному круті, що лодже закохався в одному і вже кохав другого ще більше. Оба вони герої і як тільки один попадає в небезпечку або ранений, то термометр його успіхів на любовному фронті йде вгору. Є і зразки їхнього героїства. Коли летун, що кокетує зі смертю, десяти хвилин життя довкола себе всю ворожу ескадру, що наступає на нього збитою лавою, публіка на салі починає мого сміятися. Режисера перетягли струну і всю фільму до неімовірної худоти. Жаль першорядних артистів Джоан Крефорд і Гері Купера до цього страшно ба малшого фабрику.

КІНО „ПАЛЯС“: „МЕРТВІЙ ДІМ“. (На підставі повісті Достоєвського).

Історія революційного гуртка Петрашевського, по якого тем належав Достоєвський. В основу фільма лягли „Спомини з мертвого дому“ настільки, що Достоєвський увесь час в центральній фігурою, зарма, що з згаданій гуртку не грає жін розумної роі. Брутальні сцени знущання над селянами царськими послідовцями переплетені поетично зниксами з природи та творів петроградського мистецтва. Режисер оперує весь час з ріжними контрастами, але стримується від надто асвої тендеції, що й так замітна. Грають першорядні артисти. Сцена жандармського допиту Достоєвського, злишка перед присудом смерті і сцена в лазні роблять великі враження. Сама маска Достоєвського незвичайно хороша. Фільма хотіла якомога вірно передати духову боротьбу автора „Злочину та кари“, що довела його від сильних соціалістичних симпатій до християнського містичизму зі своєрідною російською заарською. Нема в ній нічого шабляоного. Дикція артистів така добра, що хто диве російську мову, не потребує галюпати на перекладені надписи.

Фільму попереджує рисунком соавтських гротеск зроблена теж наскрізь оригінально.

Дописи.

СТРІН.

Посвячення власного дому Тов. Слуг. По вчорній 3. XII д. р. відбулося урочисте посвячення власного дому Тов. Слуг у Стрию. На це небудале сякно зійшлися представники всіх українських установ Стрия. Акту і посвячення домова о. патрох при участі катехитів оо. Лещинського і Мартинюка. Осередком свята стала пів Бачинська, котра поклала найбільше труду в організації цієї діячості і збрала муравлиною працею з дрібних дрібків 700 доларів, за які куплено дих із 4 убачинями бач самої церкви. Заслуги ті відносили у своїх промислах представники поодиноких товариств, складаючи від себе і свою асугу на крижми для товариства.

Вибори до міської ради в Стрию. Зарзрум висті і невідповідальність отього міщанина, котрий утратив дух на провідника міщанства у Стрию, мого слугити утрату всіх мизадатів українських ризиків до міської ради. Той міщанин, якого деякі чинники ухилили з міського члена міші і доторчали йому організм у виборчих комітетах у місті, ще в останній хвилині не хотів віддати на час ліг українських мизадатів з чужими законом підписати виборчі виборчі комітети, аж промід Українського Виборчого Комітету відмовив від нього ті всі акти і виплат їх почтом. Зробив не тільки міщанин тому, що не поставили його на один з 3-х на першому місці. Виборчі комісії квестіонували чужодієні дісти і мого на інтервенцію члена громадського виборчого комітету і на його досадні аргументи на нерозумінні з воявством у Станіславові приїхав ані дісти без застерсження.

Остання в цій хвильній засідання ради міста Стрия закінчилася в міноту середу, а вже для есенції містича.

Святкуймо свято „Просвіти“! Цеж наше всенародне свято! В місяні ГРУДНІ нехай скрізь гомонить слово „ПРОСВІТА“! Та ще голосніше нехай воно відозається в наших серцях! Скадаймо почесний „Дар Просвіти“! Вписуймося в її члени!

у ф'ємі
Алольф Ебель

давніше
МІХАЛ ОБОГІ
Львів, Рутенського 7.

